

Antun Djamić

DVIJE PJESME ANTUNA IVANOŠIĆA

Ovdje priopćujem do sada nepoznate tekstove dviju Ivanošićevih pjesama: jedne štokavske, *Plaç zaručnice*, i jedne kajkavske, *Pobožnomu zdihavañu*. Velika je šteta što te dvije pjesme nisu mogle ući u izdanje Ivanošićevih djela što ga je priredio Tomo Matić, jer bismo tada imali potpunu zbirku njegovih djela u jednoj dobro priređenoj knjizi.¹ Ali onda se, kad su ostala djela priređivana za štampu, za njih znalo samo po naslovu, a tekstovi im nisu bili poznati jer se, unatoč izdavačevu traganju i raspitivanju, ni tada nisu pronašli. Ipak je bilo važno priređivačevu upozorenje da tih pjesama nema jer im se nije ušlo u trag. Imajući to na umu ja sam prije tri desetljeća, tragajući za nekim drugim podacima, naišao usput i na primjerke tih pjesama u našoj Sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. To sam priopćio Tomi Matiću i uz njegovu suglasnost priredio ih za tisak. No sudbina kao da nije sklona tim pjesmama: kako

¹ Stari pisci hrvatski, knj. 26. Zagreb 1940.

su prije ležale oko 150 godina nama nepoznate i zbog toga nisu mogle ući u spomenuto izdanje Ivanošićevih djela, tako su i sada priređene za tisak čekale trideset godina neobjavljene. Držao sam da je najprikladnije da uđu u *Gradu za povijest književnosti hrvatske*, no kako se ta stvar godinama otezala, ja sam nakon neuspjelih pokušaja i petnaest godina čekanja napisao izvještaj o njihovu nalazu koji je štampan u *Prilozima P. Popovića*.² Tu je naveden opis sačuvanih primjeraka, prikaz grafije njihovih tekstova i iznijeti neki dokazi da su te dvije anonimno štampane pjesme zaista Ivanošićeve.

Evo što kaže priređivač Ivanošićevih djela o tim pjesmama: »Šteta što se (uz jedan izuzetak) zameo trag kasnijim Ivanošićevim prigodnicama, što ih spominju Baričević, Šafařík i Kukuljević: čini se da se u njima ogleđao i u kajkavskom stihu, jer sudeći po natpisima bit će da je bar jedna od njih napisana kajkavskim narječjem.«³ T. Matić je imao pravo: jedna je od ovih pjesama zaista kajkavska, ali ne i druga kako je nagadao Šafařík. To je jedina za sada poznata kajkavska Ivanošićeva pjesma. Bilo je u to doba još pjesnika koji su pjevali i štokavski i kajkavski, pa će biti zanimljivo promatrati i jezičnu i poetičku stranu tih njihovih pjesama.

Sada su nam poznate dvije Ivanošićeve štokavske prigodnice u smrt dvojice biskupa: ona već štampana u njegovim djelima *Opivañe slično-rično groba Jozipa Antuna Colnića*⁴ i ova druga, što se tek sada izdaje, *Plač zaručnice, to jest stolne crkve zagrebačke*. Kako su nastale uz iste prigode, u tim pjesmama nalazimo dosta podudarnih mjesta, sličnih po sadržaju, mislima, dapače i s jednakim stihovima, pa je i to dokaz da su obje Ivanošićeve.

Evo par takvih mjesta:

u <i>Plaču</i>	i	u <i>Opivañu</i>
<i>I horvatska zemļa cila</i>		<i>I horvatska zemļa mila</i>
st. 181		817
Milosrdje razlio je Med otajne osobito (Gdi je največ potribito) Reči hoću: <i>potribite</i> , <i>Łude prosit sramovite</i> .		neg zbog stida <i>sramovite</i> <i>prosit łude potribite</i> priľubezno pomagaaše, što mogaše, to davaše.
184—188		455—458
Vadio je iz nevoľe <i>Kak' je mogao on najbolje</i> :		jest pomagao z drage voľe, <i>kao je mogao on najbolje</i> .
191—192		449—450

² A. Djamić, *Dva priloga za povijest starije hrvatske književnosti*, Prilozi za književnost, jezik, istoriju i folklor, knj. 31, sv. 3—4, str. 248—250, Beograd 1965.

³ T. Matić, *Život i rad Antuna Ivanošića*, Sph, knj. 26, str. XLVII.

⁴ Sph, knj. 26, str. 145 i d.

Dakle k vama, *kanonici*,
Poštovani redovnici,

251—252

kako nega *kanonici*,
poštovani redovnici,

141—142

Pak molite stalno Boga
Za dušicu pokojnoga,

281—282

na dan barem Otčenaša
za dušicu pokojnoga
 izgovore otca svoga,

378—380

Stihovi *Plača*

Usta mi je osušila
Gorka žalost i nemila
Tako da mi nije moći
Slinke jedne već izmoći.

17—20

odgovaraju ovim stihovima Ivanošićeva prijevoda psalama:

Usta moja, jedne slinke
od žalosti privelike
ne moguća izmoć više,
za usne se prilipiše.

Psalt. 101, 21—24⁵

Isto su nam tako sada poznate dvije Ivanošićeve pjesme spjevane za dvije proslave 50. godišnjice misništva: jedna štokavska za proslavu jubileja o. Ivana Pavlovića, našičkoga gvardijana, a druga ova kajkavska za jubilej Jožefa Mikinovića, zagrebačkoga kanonika. Tekst prve od njih bio je odavno poznat, samo su je naši stari bibliografi smatrali Katančićevom. Tako J. Jakošić u svom spisu *Scriptores Interamniae* navodi naslov te pjesme pod imenom Katančićevim,⁶ dok Baričević u svom rukopisu *Catalogus librorum* navodi tu pjesmu dva puta: jednom kao Ivanošićevu, a drugi put kao Katančićevu, dakako obje štampane u Zagrebu 1788. kod Kotschea u 4°. Ipak je T. Matić prepoznao da je to Ivanošićeva pjesma i uvrstio je među njegova ostala djela.⁷

Uz ostale dokaze koje sam prije naveo, da je i ova kajkavska prigodnica zaista Ivanošićeva, mogu sada dodati i to da su obje pjesme, namijenjene za jednake proslave, spjevane u istom metru, istim jezičnim i stilskim osobinama i protkane istim mislima, pa u njima nalazimo nekih podjednakih mjesta. Tako ovi stihovi u

⁵ Sph, knj. 26, str. 229.

⁶ Građa za povijest književnosti hrvatske, knj. 2, str. 139 i 140, Zagreb 1889.

⁷ Sph, knj. 26, str. 253 i d.

prigodnici Mikinoviću sliče stihovima	u prigodnici Pavloviću:
Kaj za jednu <i>vidim staru</i> <i>Častnu družbu pri oltaru</i> st. 1—2	da <i> pogledam kako stara</i> <i>častna družba kod oltara</i> 19—20
Da <i>turobnoj vu starosti</i> Svenul mi je <i>dan radosti</i> 25—26	tebi <i>kasnoj u starosti</i> pokloniti <i>dan radosti</i> 81—82
Svenul mi je <i>dan radosti</i> I blaženog hip <i>veselja</i> <i>Uu kom se je moja želja</i> Vre spunila . . . 26—29	<i>Svanuo ti dan veselja</i> <i>u komu je sveta želja</i> g željom brigu lađu tvoju pribrodila u pokoju. 3—6
Včiñen <i>aldov Maša sveta,</i> <i>Imam denes tu najveću</i> <i>Alduvati znovič sreću</i> 36—38	u kojemu svr oltara <i>svete mise ñemu dara</i> <i>imaš sriću ponoviti,</i> 83—85

Stihovi	Bog moj dobri i ljubeni	24
i	Kaj vu peklu morebiti Hoće tebe gdo ljubiti	55—56

uzeti su iz Ivanošićeva prijevoda psalama:

	Bog moj dobri i ljubeni	
		<i>Psalt. 50, 2</i>
i	Zar u paklu morebiti tebe hoće tko ljubiti?	
		<i>Psalt. 6, 19—20</i>

Treba još nešto reći o grafiji glasa *s* u nekim riječima ove kajkavske prigodnice. Ivanošić u njoj glas *s* označuje znakom *z*. On piše *zkup, ztolni, lyudzтва, ztarosti, milozt, turzkoga, iztime, zkrovnost, zpomeni, priztupit, zpunila* itd. Nema sumnje da se u nekim ovim slučajevima taj *z* onda izgovarao kao glas *s*, pa sam ga ja tako i transkribirao. Gdje nema dvojbe da je to glas *z* (*znovič, zrok, zvelicsiti*), stavio sam slovo *z*.

Evo sada teksta tih pjesama.

I.

[1] *PLAČ ZARUČNICE, to jest stolne crkve zagrebačke, nad smrtnom svojega zaručnika Jozipa Gašuf, biskupa zagrebačkoga, 18. sušca 1786. godine, kada občinskom žalostjom uspomena smrti njegove bila je u istoj crkvi ponavljana, izpivan. U Zagrebu, Pritiskano kod Ivana Tome plemen. od Trattnern, cesar. i kralj. štampara. 1786.*

[2] *Cui exaequabo⁸ te, et consolabor⁹ te, virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui? Jerem., cap. 2.*

Komu ću te prisposdobit,
Kog jednakog tebi dobit,
Izjednačim da te š nime
U žalostno ovo vrime?
Jer skrušene tužno tvoje
Kano more veliko je.
Kči Siona, divna dika,
Tko će najti tebi lika?

[3]	Peti dan je februara	5	Što pokazat hoće ovo,	
	Dan od mojeg takvog kvara,		Koje slidi, slično slovo:	
	Da ga nigda neće moći		<i>Žalost mi je moje jistje,</i>	35
	Dost' oplakat moje oči,		<i>Suze su mi moje pitje,</i>	
	Nit će srdce moje kada	5	<i>Narikujem brez pristanka,</i>	
	Pristat tužit već od sada:		<i>Za veselog ne znam danka.</i>	
	Jer tako me jest ranila		Bog sam znade je li kada, —	
	Od žalosti luta strila		Velim: kada il nikada, —	40
	Da tu razu more biti		Okrene se moja žalost	
	Nigda neću priboliti.	10	Na prvašnu staru radost	
	Oči su mi potonile		Jer smrt moga zaručnika	
4	Od nemile suzā sile		Koji biše moja dika,	
	I već ista prsa moja		Moja radost i veselje,	45
	Koja ječe brez pokoja,		Sve je smakla moje želje;	
	Navrila su od nemile,	15	Koja obnoć u tri sata	
	Gorke i žalostne sile;		U priliki noćnog tata	
	Usta mi je osušila		Dojde naglo iznenada	
	Gorka žalost i nemiža,		I porobi cilog grada.	50
	Tako da mi nije moći		Kazaću ti ovo diło	
	Slinke jedne već izmoči.	20	Kako se je dogodilo:	
	Glasno ono moje grlo		U misecu rečenomu	
	Primuklo je tako vrlo,		6 Februaru nesričnomu	55
	Da tko sluša razgovore		Po pol noći u tri sata	
	Razumit je teško more;		Čujem mirne sobe vrata,	
	Jezik mi se pak zaplīče	25	Gdi zaručnik moj noćiva	
	Jer ga žalost sve pritiče,		I u noći opoćiva,	
	Nit mu ne da putem ići		Često da se otvoraju,	
	Da izre-rekne u-upra-av ri-rići.		Pritvoraju, zatvoraju.	60
	Al da dužje ne dangubim		Čujem da se u to doba	
	I vrimena s tim ne gubim,	30	I ostalih vrata sobā	
	Cilo stañe tuge moje		Otvoraju od sveg stañā,	
	Nut prid oči stavjam ¹⁰ tvoje,		Čujem i glas jaukañā;	
			Čujem kroz plač da govore	65

⁸ exaequato

⁹ Consolator

¹⁰ stavliam

	Sluge koji néga dvore: »Ajde, braćo, da budimo Zaručnicu! Što sidimo?« Ali jedan nato reče: »Bog sačuvaj te nesreće, Gospodina da mrtvoga Uvridimo koji toga Nigda imat nije ktio Nego nam je zapritio: Ako ne znam kakva sila 7 Bi u noći navalila, Nek se nitko ne usudi Dragu moju da probudi*, Već pustite nek počiva Dokle sama izvoljiva.« 80 Najt si briga mir ne more Već izgleda kroz prozore. Mislim: hoću morebiti Što se radi izviditi, Al je bilo sve zaludu Poslovati momu trudu. Zato sam se umirila I jedva sam zažmirila, Već prenem se brižna taki: Čujem kucat feralj svaki. 90 Spavat mi se baš nikako Nije dalo, već svakako Mislim da se ne pripeti Zaručniku mom umrti. Sama meni progovaram 95 I sama si odgovaram: 8 Da bi umro, to bi bila Jedna nagle smrti sila Jer prekjučer zdrav je bio, Ne znam da se razbolio. 100 Al zaludu: sve spavaće Razbijahu strah, ufaće. Dakle čekam danka budna, Od nemira noćnog trudna, 105 I nut čujem da u zoru Sluge hode po mom dvoru: Hode, ali neveseli, Jedan drugom jur ne veli »Dobro jutro!«, neg' u zvona 110 Daše glasa prižalosna. Zvona anda milo zveče, Kao bolestna da su ječe		Ter glas tužni ovaj daše Kad žalostno udaraše: »JOZIP GAJUF, ¹¹ o Zagreb- ci, 115 On prijatelj vaš najveći, U tri sata po pol noći 9 Stisnio je svoje oči S kojim neće vas nikada Pogledati već od sada.« 120 O noć plača, noć žalosti Koja si me sve radosti Mentovala; krvoločno Ono tvoje vrime noćno U kojem si meni moga 125 Zaručnika ljublenoga Brez milosti umorila, Srdce moje porobila. Ti jedino svemogućí Bóg veliki, sva znajući, 130 Ti pravico, ti božanska Koja imaš čovičanska Pod oblastjom sva živleña, Ti si ova određena ¹² Naredio, Gospodine, 135 Kralj nebeske sve visine. Voļi dakle tvojoj, Bože, Kao najbolje zna i može, 10 Klača ti se moja voļa U svih tugah i nevoljah. 140 Nedosežni tvoji sudi, Blagosovni od svih ļudi, Neka budu po sve vike Puni pravde, puni dike. 145 Milovao si i ti moga Zaručnika priželjnoga I zato si pokojnoga, Z dobri dili bogatoga, Dušu k sebi pozvao sričnu 150 U nebesku slavu vičnu. Nasloñena dakle sada Na onoga koji vlada** Sa mnom evo treći puta, Srećna š ñime trista puta, 155 Tarem jurvè suze moje Razmislajuć voļe tvoje Milosrdno naređeñe ¹³ 11 I očinsko provideñe, ¹⁴
--	---	--	---

* Ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit. Cantico., cap. 3., v. 5.

** Prisvitli i pripošt. gospodin Fraño Popović, prep.¹⁵ zagr. koji treći put posli smrti biskupā upravlja z biskupijom.

¹¹ GALLJUFF

¹² odredgjenja

¹³ naredgjenje

¹⁴ providgjenje

¹⁵ praep.

- Pak ću iznet na vidilo
Milosrdja slavno dilo 160
Koje ruka *dragog* moga
Jest zaradi Boga svoga
Dilovala milosrdno,
Dragovoljno i svesrdno.
Samo, molim, oprostite 165
I za zlo mi ne primite
Što vrimena rad kratkoće
Zasluzena velikoće,
Kak' bi ktila, neću moći
Stavit sad prid vaše oči. 170
Milosrdja indi kripost
Kano jasno sunce svitlost
Moj pokojnik jest slidio
I š' nom lip i dičan bio. 175
Mloge ti je i primloge
Siromake i uboge
GAĴUFOVA¹⁶ pridržala,
12 Ruka blága obdržala.
To mi hoće svidočiti
Isti Zagreb glasoviti 180
I horvatska zemlja cila
Ovo bi mi potvrdila,
Pak kazala da on svoje
Milosrdje razlio je
Med otajne osobito 185
(Gdi je najveće potribito);
Reći hoću: potribite,
Lude prosit sramovite.
Jošt ostalog lude staña
Kraj jakosti svog imaña 190
Vadio je iz nevoje
Kak' je mogao on najbolje:
Po pet, po šest sto forinti
Jednom znao je pokloniti¹⁷
Koji svoju potriboću 195
U negovu jest milošću¹⁸
Priporučao zaufano,
Kao je onom dobro znano
13 Koji takvu jest s očima 200
Gledao milost vlastitima.
O, da bi mi moglo biti
Ovdi one sve skupiti
Kojim GAĴUF¹¹ jest otajno
- Pomoć davao, kao je znano:
Mislim da ne¹⁹ morebiti 205
Ne bi mogla pribrojiti.
Al JOZIPA moga ime,
Milosrdnog po sve vrime,
Pofaliće mlogó boje
Čin poslidne svoje voje, 210
Neg ja mogu pofaliti,
Dragog moga proslaviti:
On testament navlastitó
Svidočanstvo jest očito
Milosrdja negovoga 215
Prama svima srdčenoga.
Nega koji srdce ima
Pak u ruke svoje prima
Da ga vidi i da štije, 220
14 Uzdržat se moguće nije
Da obadvih iz očiju
Nega suze ne poliju:
U nem otea domovine,
Srdce jedno od istine, 225
Srdce puno od milosti,
Sidalište od kriposti
I sva koja draga Bogu
Ili ljudma biti mogu,
U nem hoćeš, viruj meni
U Isusu sin ljubjeni, 230
Najti, vidit i poznati
I kao s rukom opipati.
Mogla bi ja ovdi tebi —
Da me žalost smela ne bi —
Mloge druge i ostale, 235
Osobite vridne fale,
Sve kripostne čine slavne
Bilódanó dat na znañe
Zarad kojih on je bio
Istom kraju drag i mio,²⁰ 240
15 I zato je dvaput bane^{21,22}
Po milosti kraja dane
Umistio slavnom dikom
I pokazao stanovnikom
Svoje drage domovine 245
Čile korist na občine.
Ali žalost s jedne strane,
Z druge vrime meni brane

*** Grofa Frañu ESTERHAZY godine 1783., dana 20. listopada; zatim godine 1785., miseca kolovoza grofa Frañu od Paule BALASA²¹ kao cesarsko-krajevski komisar²² slavno za bana Hor., Slav. i Dalm. krajest. jest instalirao u Zagrebu.

¹⁶ GALLJUFFOVA

¹⁷ pakloniti

¹⁸ milošću

¹⁹ nije

²⁰ imio

²¹ BALASSA

²² Comissar

Od tog više govoriti: I to, sudim, dost će biti.	250	Vi pak drugi poštovani Redovnici odabrani I ciloga ovce stada, Što ću reći, čujte sada:	275
Dakle k vama, kanonici, Poštovani redovnici, Sad obračam govoreće, Koji kruna i pošteće		Spomen'te se od vašega Prijetelja najvećjega	
Bili jeste vazda moga Zaručnika priželjnoga:	255	Koji kanó pastir pravi I kao otac pun ljubavi	
Najprije vam zafajujem, Dužne fale prikazujem, Da s pastirom vašim vurnó		Cetnaajst je s vama vladao****	
16 Živili ste složnó, mirnó,	260	Godin' sritno i upravljao,	280
I da kano otca svoga Ljubili ste dragog moga Komu zató jeste bili		17 Pak molite stalnó Boga Za dušicu pokojnoga,	
Dragi kanó sinci mili. Pravu ljubav prama nemu	265	I jer sveta, spasonosna***** Jest molitva svaka ona	
Jošt u danku današnjemu Dost očitó kazujete		Ka se ²³ mrtvih za dušice	285
Kad društveno tugujete, Ter s tim otca domovine		Saje prid božansko lice Da nim grihe Bog oprostí	
Vas kažete prave sine.	270	Svojoj svetoj po milosti, Zato, — ako morebiti	
		Jošt se moje zlato čisti, —	290
		Naposlitku pismu ovu Zapivajte Davidovu!	

Psalm. 129. u pismu iliričku²⁴ prinešen.

1.		4.	
<i>Uapio sam iz dubline K tebi, višni Gospodine:</i>	295	<i>Na rič tvoju, Gospodine, Vični BOŽE od istine, Naslonita duša moja Ufa najti svog pokoja.</i>	305
2.		5.	
<i>Nek prignuta uha tvoja Na moleña budu moja; Ak' ćeš pazit na krivine,²⁵ Tko će podnit, Gospodine!</i>	300	<i>Nek u nega ufa vazdan Izraelski puk odabran, Jer brez broja milosrdan Bog odkupit nas je vridan.</i>	310
3.		6.	
<i>Samo tvoje smilovanje Dáje meni sve ufañe, I zakona zarad tvoga Podnosim te Boga moga.</i>		<i>I on hoće dobrostivi, Nezgovornó milostivi, Izraela odkupiti, Grihom svrhu učiniti.</i>	315

7.

*Da JOZIPA opočine,
O pridobri Gospodine,
Virna duša u pokoju,
Daruj nemu svitlost tvoju!* 320

AMEN.

**** God. 1773., febr. 14. počeo je ravnati biskupiju zagrebačku.

***** Sancta et salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut a peccatis solvantur. Machab. 12.

²³ Ka'sze
²⁴ ILLYRICSKU
²⁵ krivne

II.

[1a] *POBOŽNOMU ZDIHAVAŃU petdeseto-ljednoga mašnika gospodina Jožefa Mikinovića, najstarešega kanonika zagrebečkoga, vu stolnoj crkvi pri drugoj novoj maši vu nedelju vuzmenu leta 1788. v nebo poslanomu prikazano alduvaše. Vu Zagrebu, pritiskano pri Jožefu Karolu Kotche.*

[2a]	Kaj za jednu vidim stàru
Čàstnu* družbu pri oltàru
Skup spravlènu velikomu
Temnàn žgati Bogu svomu?
Dvor se stolni svètog kràja 5
Ves starinum sad ponavlja,
Ter nakinčen z ùm se gizda
Kakti zorja, gda òj zvizda	[3a]	Ar Jezusa ljubljènoga,
Mudrost tvoju, pravog Boga,
Kì je pred petdeset lètih
Prvikrat vu rukah svètih
Držan, — ter za grèhe svete 35
Včiñen ALDOV, MAŠA svèta, -
Imam denes tu najveću
Aldùvati znovič sreću.
Pošli anda, Bože, z neba
Tvoj blagoslov zvrh Zagreba, 40
I zvrh vsega ljudstva tvoga
Ogledaj se kršćanskoga,
Ter meseca naj turskoga
Vgasne svetlost gizdavoga;
Naj se križa tvoga dika, 45
Vse ufaše kršćenikà,
Ako kada, sad razširi:
Naj vre turska sila vidi
Da svum srećum Jezus váže,
A Muhamed ne pomaže. 50
Zadnič, Bože, z reči ove
Spomeni se Davidove;
[2b]	Sunce žarko prihodeća
Ukazuje dån noseća, 10
Ter se smejuć iz temnice
Izhodećem kaže lice.
Čini mi se da drugoga
Aarona velikoga
Pri oltàru vidim stàti 15
I ovako zdihàvati:
»Višni Bòže, Gospodine,
Srdca moga iz glubline
Pred tobum se klañajuçi
Kričim starac uzdišùçi, 20
Ter z Šimunom starcem moju
Blagoslavljàm milost tvoju
Od koje je došlo meni,
Bòg moj dobri i ljubljèni,
Da turobnoj vu starosti 25
Svenul mi je dån radosti.
I blaženog hip veselja
Vu kom se je moja želja
Vre spunila ... O veselje,
O nezmerni kinč me želje, 30	[3b]	Z kojum milo uzdišùçi ²⁶
Kriči k tebi spevajùçi:
„Kaj vu peklù morebiti** 55
Hoće tebe gdo ljubiti?“
Ova gda je izgovoril,
Oltàru se je naklonil,
Onda NOVE MAŠE posl
Zvršàvat je ovak počel: 60

Psalm. 42.

*
Bog pravični, ti me sudi,
Ti zrok čina mog razsudi,
A človeka kí vkañuje,
Sùd naj mene ne bantuje,

*
Dùh svetlosti i istine
Peļal me je do planine 70
Tvoje svète, kam vre vpeļan
S tobum navèk bum stanual.

*
Ar vu jàkost, Bože, tvoju 65
Ja vupiram slabost moju,
[4a] I zato ču vesel biti
Ar me nečeš odhititi.

*
Pristùpit ču k tvom oltàru
Klañajuć se svètom dàru,
Pak ču hvàlit milost tvoju 75
Kà veselì mladost moju.

* *Med ostalemi presvetli gospodin Ferenc Popović, prepušt vekši, petdeset-ljednoga mašnika pri oltàru ravmitel.*

** *In inferno autem quis confitebitur tibi? Psalm. 6., v. 5.*

²⁶ uzdisùchi (što bi se moglo čitati i uzdižùçi)

*
 Z Davidom ču na citaru
 Tebi, Bože, spèvat hválu.
 Vživaj, anda, vre pokoja
 Vu radosti, duša moja,

80

*
 I ufaj se vu tvog Boga
 Komu skrovnost srca moga
 Odprta će vsigdar biti
 Ar on će me zveličiti.

Die 11ma Baptizatus Josephus fil. leg. Joannis Kralj
 et Annae Conj. levantibus Leonisph. Kappelleg.
 Theresia eius Coniuge. per Ant. Jovanoflich Administrat.
 Die eadem Baptizatus et semella legitur Stephan
 firanez et Anna Conj. levantibus D. S. S. Adami
 Danichevich Professore Brevos per E. S. S. S. S.
 Die 15ma Baptizatus et Antonius fil. leg. Joannis
 Kralj et Annae Conj. levantibus D. S. S. S. S.
 Cum Dna Anna Danichevich et eundem

Die 22ma Baptizatus et Catharina fil. leg. Pau
 li Marines et Annae Conj. leg. Joannis
 Kralj et Theresia eius Coniuge. per
 Antonij. et alij. Administratorem.
 012

Faksimili Ivanošićevih autografa. (Matice krštenih Župe sv. Marije
 u Zagrebu, 11. 15. ožujka i 22. listopada 1788.)